

ĻAUDONAS

Vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 8 (218) SEPTEMBRIS 2012. G.

REDAKTORES SLEJA

Rudens burvība

Šķiet, ka starp vārdiem septembris un rudens varētu likt vienādības zīmi. Jo rudeni jau visvairāk izjūtam, kad tas tikko sācies, kad aizmirstās lietas un sajūtas atkal uzbango – atlido pie mums kā lēni krītoša rudens lapa. Ar ko tev saistās rudens? Man katru gadu rudens ir savādāks, tomēr ir sajūtas, kas uzvirto arvien katru rudeni. Šajā gadalaikā ir kas melnholisks – šo melnholiju rada dūmakainie rīti, gājputni debesīs vai silta tēja vakaros. Katram tas ir kas cits. Asteres, dālijas – pasmaržo tās un savās domās neviļus soļosi uz skolu, cēli nesdams dāliju pušķi klases audzinātājam. Noteikti, arī ābola smarža un garša tev atgādinās ko īpašu. Un rudens lapas! Rudenī nav nekā vērtīgāka, kā atvēlēt laiku, lai izbaudītu krītošo lapu karuseli! Zelta rudens ir arī pie mums – Ļaudonā! Nekautrējies no rudens lapām – tām patīk, ja ejot purngali uzmet tās gaisā jautrā dej. Un vai zini, cik plaša ir rudens lapas krāsu gamma? Zemē tā guļ koši dzeltena, bet, paņemot rokās, atklājas simtiem toņu un nianšu. Bieži vien tā ir arī dzīvē – pa gabalu redzam vienu, taču iedziļinoties, pavisam ko citu. Un arī tad – ir vēl dzīslas, ko nav iespējams no malas saskatīt. Un varbūt arī nevajag.

Lai izdodas atrast un izbaudīt rudens burvību!

Signe Smirnova

VIENA DIENA ĻAUDONĀ

„Electrolux Latvia” darbinieki kopā ar Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītāju, veicot vienu no uzdevumiem.

Iespējams, ka kāds no jums laika posmā no 13. līdz 14. augustam Ļaudonas ielās pamanīja 4 neredzētus jauniešus, kas darīja šķietami interesantas lietas – vaicāja pēc naktsmītnēm, aicināja nofotografēties vai ko citu. Kas bija šie jaunieši un ko viņi darīja Ļaudonā, uzzināsiet izlasot, viņu stāstīto par mūsu pagastā pieredzēto:

13.09.2012. mēs, „Electrolux Latvia” darbinieki – Edgars, Normunds, Brigita un Ilze – komandas treniņa ietvaros tikām atgādāti uz Ļaudonu. „Electrolux” komanda devās 24 stundu misijā ar mērķi radīt notikumu ar vērienu, kas varētu atstāt iespēju uz vietējas sabiedrības sociālo dzīvi. Citas komandas tika nogādātas Madonā, Pļaviņās un Jaunkalsnavā, bet mēs – Ļaudonā. Katrai komandai tika doti vairāki uzdevumi, kas jāizpilda noteiktās laika robežās. Izmantojot vietējo iedzīvotāju atsaucību un labvēlību, pildījām sev uzdotos uzdevumus, piemēram, fotografējāmies ar vietējiem jauniešiem, pašvaldības vadītāju, kaķiem, klavierēm, konkurentu veļas mašīnu, ūsainu vīru, aiz veikala letes; veidojām E un L burtu instalācijas, piesaistot veikala „Lats” pārdevēju un domes deputāti Rutu Vizāni. Komandas treniņa organizētāji mūs bija atstājuši bez naudas, ēdiena un naktsmītnes. Lai varētu sazināties ar parējām komandām, tika izmantota iespēja lietot bibliotēkas interneta pieeju. Laimīgas sagādīšanās dēļ iepazināmies ar domes deputāti Rutu Vizāni un skolas direktoru Gunti Lazdu. Pateicoties viņiem, mūsu

piedzīvojums kļuva par neaizmirstamu pozitīvā nozīmē. Skolas direktors atvēlēja mājīgas skolas telpas nakšņošanai, bet Ruta sagādāja garšīgas vakariņas.

No rīta mēs devāmies uz Ļaudonas pensionātu, lai palīdzētu pasniegt brokastis vietējiem pensionāta iemītniekiem. Tā, protams, no mūsu puses bija niecīga palīdzēšana, ja salīdzina ar to, cik ļoti mums izpalīdzēja vietējie iedzīvotāji. Īsais laika brīdis, ko pavadījām pensionātā, mums bija vienreizēja pieredze, jo nekad agrāk neviens no mums neko tādu nebija darījis. Pensionātā ēdinājam un palīdzējam saģērbties vecajiem cilvēkiem, kuri paši to vairs nespēj darīt, bet mūsu komandas puīši Edgars un Normunds palīdzēja pensionātā tapsēt zārku. Mūsu gids pensionātā bija jaukā vadītāja Tatjana Kriškāne, par kuru atzinīgi izteicās arī pensionāta iemītnieki. Pēc plkst. 10:00 mums bija jānododas tālāk Mūsu misijas ceļš veda uz Sauleskalnu, kur mūs gaidīja tālākie uzdevumi.

Mēs vēlamies teikt milzīgu paldies vietējiem iedzīvotājiem, deputātei Rutai Vizānei, pagasta pārvaldes vadītājai Ilzei Dreimanei, vidusskolas direktoram Guntim Lazdam, pensionāta vadītājai Tatjanai Kriškānei un visiem pārējiem Ļaudonā sastaptajiem cilvēkiem, kuri bija daļa no mūsu misijas. Jūs esat fantastiski un ļoti atsaucīgi cilvēki! Uz tikšanos nākotnē!

„Electrolux Latvia” darbinieki –
Edgars, Normunds, Brigita un Ilze
Foto - Ruta Vizāne

VĒSTIS NO PAGASTA PĀRVALDES

Ar 2012. gada 1. jūniju ir stājušies spēkā grozījumi MK noteikumos Nr. 299 „Noteikumi par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par trūcīgu”.

Informēšu par būtiskākajiem grozījumiem šajos noteikumos:

* Trūcīgas ģimenes (personas) statusu nosaka uz laiku no trim līdz sešiem mēnešiem.

* Izvērtējot atbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam, ģimenes vai personas īpašumā nevar būt automašīna.

* Deklarācijā norāda ģimenes (personas) ieņēmumus no saimnieciskās vai profesionālās darbības, kā arī subsīdijas lauksaimniecībai un lauku attīstībai par pēdējiem trim kalendārajiem mēnešiem vai par laikposmu no iepriekšējā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim.

Šādi noteikumi attiecināmi arī, iz-

vērtējot atbilstību maznodrošinātas ģimenes (personas) statusam.

Ar noteikumu pilnu redakciju, kā arī ar citiem normatīvajiem aktiem varat iepazīties pie sociālā darbinieka vai pie informācijas stenda pagasta pārvaldē.

Saskaņā ar grozījumiem Madonas novada pašvaldības saistošajos noteikumos Nr.2 „Par Madonas novada pašvaldības sociālajiem pabalstiem” uz pabalstu veselības aprūpes pakalpojumu apmaksu (75,00 Ls gadā vienai personai) var pretendēt ģimenes (personas), kuras šo noteikumu noteiktajā kārtībā atzītas par maznodrošinātām, t.i., ģimenes (personas), kuru materiālais stāvoklis tiek izvērtēts tāpat kā trūcīgām ģimenēm (personām), bet ienākumi pēdējos trīs mēnešos ir no 91 līdz 120 latiem uz vienu personu (apmaksa 100% apmērā), no 121 līdz 150 Ls (apmaksa 50% apmērā). Pabalsts veselības aprūpes pakalpojumu apmaksai paredzēts stacionārās ārstēšanas izdevumu

kompensācijai, primāro un sekundāro ambulatoro (ģimenes ārsts, poliklīnikas pakalpojumi, dienas stacionārs), kā arī stacionāru (gultas dienu maksa, manipulācijas, līdzmaksājumi) veselības aprūpes pakalpojumu izdevumu kompensācijai.

Pabalsta veselības aprūpes pakalpojumu apmaksai pieprasītājiem papildus pārējiem dokumentiem jāiesniedz izraksts par ārstēšanos stacionārā, izziņa par ambulatoro ārstēšanos (veidlapa Nr.27/u), stingrās uzskaites čeki vai kvītis par veselības aprūpes pakalpojumu apmaksu.

Ar š.g. jūliju trūcīgām ģimenēm (personām), kā arī maznodrošinātām ģimenēm (personām) ir tiesības saņemt pārtikas komplektus. Saņemot paku, obligāti jāuzrāda statusu apliecināošs izziņas oriģināls.

Aija Zablocka, sociālā darbiniece

MĒNEŠA JUBILĀRS

9. septembrī TEKLA MIVRINIKS atzīmēja savu 90 gadu jubileju. 90 gadi ir cienījams vecums, kad dzīves baltās un nebartās dienas uztinušas pamatīgu atmiņu kamolīti, līdz ņemot dzīves rūdījumu un gaišu skatu uz notiekošo.

Dodamies sveikt cienījamo jubilāri. Mājas sēta ir ļoti skaisti iekārtota, sakopta Jo skaistāku ainu rada pēcpusdienas rudens saule, kas aicināt aicina ienākt sētā.

Teklu sastopam, darot mājās darbiņus – priecīga atpazīstot sveicējās mazo Ilzīti un Veltas mazmeitiņu Signi. Jubilāre mūs aicina savā istabā, kur arī tiek ritināts atmiņu kamolītis...

Teklas dzimtā puse ir Preiļi – tur pavadīta bērnība, iegūta 4 klašu izglītība, uzsāktas darba gaitas tēva saimniecībā un kolhozā. Tekla nāk no kuplas ģimenes – viņai 3 jaunāki brāļi un 7 jaunākas māsas. Bērnību Tekla atminas ar grūtu darbu, tēvs esot bijis stingrs, bet mamma līdzjūtīgāka. Šobrīd māsas dzīvo Mārcienā, Lauterē, Madonā un Rīgā, un Tekla atzīst, ka tik bieži, kā gribētos, vairs neizdodas satikties.

Brīvajā laikā jaunlopu fermā kolhoza laikā Tekla ar prieku apmeklēja vietējos danču vakarus. Tur varējis gan padziedāt, gan padejot.

Ar mīloto puisī Staņislavu Tekla gredzenus mija 1946. gadā Preiļos. Ģimēni drīz vien kuplināja meita Valentīna un dēls Antons. Diemžēl ģimenes galva no dzīves aizgāja pāragri, bērniem

par sevi atstādams sarausītas atmiņas...

Lai arī bija grūti – Tekla nesalūza, bet cīnījās par savu un bērnu pastāvēšanu. 1961. gadā atnāca uz Ļaudonas pusi. Jau pirmajā dienā Teklu iekārtoja darbā kolhozā Kalnājos, turpat „Muižniekos” kopā ar vēl trīs ģimenēm dzīvojuši zem viena jumta.

Kad dēls Antons 1973. gadā atgriezās no dienesta, ģimenei piešķīra dzīvokli Ļaudonā, Aiviekstes ielā 15. Tā visi darba gadi Teklai pavadīti kolhoza saimniecībā, tik vien kā 5 gadi strādājusi par virtuves palīdzi Ļaudonas vidusskolā. Šo laiku viņa atceras ar smaidu uz lūpām.

Tekla skumji nosaka, ka darbs ir bijis visu dzīvi – ir bijis grūti. Taču šobrīd, kad veselība neļauj strādāt lielus darbus, arī nav viegli, jo grūti mierā nosēdēt, ja viss mūžs pavadīts strādājot. Teklas lielākā bēda esot tā, ka nevar izdarīt tik daudz, kā gribētos. Cienījamā jubilāre prāto, kā tas var būt, ka visu mūžu ir skriets un tagad nevar bez kūjiņām pār istabu pāriet.

Tomēr Teklai sīkstuma ir daudz – šķiet, par visu ģimeni. Tekla, cik vien var, dara dažādus ikdienas darbus. Rūpējas par mājiniņkiem, adot skaistas zeķes. Zeķu pāru vajag daudz. Teklai ir 2 bērni, 2 mazbērni – Uldis un Inga, 2 mazmazbērni – Arnis un Agnese.

Pēdējo divu gadu laikā Tekla ir aizrāvusies ar grāmatu lasīšanu. Viņa atzīst, ka visas dzīves laikā neesot tik daudz izlasījusi kā šajos divos gados. Tāpat viņai tik klausīties radio.

Paldies jubilārei Teklai un viņas meitai Valentīnai par laipno uzņemšanu un dalīšanos ar savas dzīves lapaspusēm – gan baltām, gan nebartām... Un turpmāk mūža dienas lai rotā tikai gaiša noskaņa!

Vēlam saujiņu prieka, sieciņu laimes un veselu pūriņu veselības Teklai Mivriniks 90 gadu jubilejai!

Signes Smirnovas teksts un foto

VĒSTIS NO IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒM

PII „BRĪNUMDĀRZS” SĀCIES JAUNAIS MĀCĪBU GADS

„Zaķu” grupiņa kopā ar skolotājām Vītu Stradiņu, Valentīnu Veneri un skolotāju palīdzi Līgu Blektī.

Sagatavošanas grupiņas audzēkņi kopā ar audzinātājām Dīnu Simsoni, Ilzi Barūkli un skolotāju palīdzi Līgu Edelberu.

Par „Rūķu” grupiņas bērniem gādās skolotājas Irita Akmentiņa, Dace Zepa un skolotāju palīdze Nadežda Jegorova.

31. augustā jau pa iemīlotu un zināmu ceļu uz jaunā mācību gada svinīgo atklāšanu devās mazie bērnu dārza audzēkņi kopā ar saviem vecākiem.

PII „Brīnumdārzs” vadītāja Ināra Krasnova saules pielietajā pagalmā sagaidīja visus audzēkņus – „Rūķus”, „Kaķus” un „Zaķus” un sveica jaunajā mācību gadā. Vadītājai palīgā stādza arī Zeltīte (audz. Ilze Barūkļe) ar savu māmiņu (audz. Dina Simsone). Pozitīvi saulainās dāmas vēlējās uz zināt, ko jaunu bērni vasaras laikā iemācījušies un vai ir gatavi jaunajam mācību gadam. Kad mazie audzēkņi un viņu lielie vecāki bija pārbaudīti, Zeltīte ar māmiņu aicināja sagatavošanas grupas 12 audzēkņus – bērni svinīgi parakstījās un saņēma skaistu grāmatu. Soli pa solim bērnus skolas solam sagatavos skolotājas Ilze un Dina un skolotāju palīdze Līga Edelberga.

Kad svinīgā mācību gada atklāšana bija beigusies, vadītāja Ināra vecākus aicināja uz kopsapulci, bet bērni kopā ar audzinātājām devās uz grupiņām lūkot, kas pa vasaru ir mainījies.

Lai „Brīnumdārza” jaunajā darba cēlienā daudz košu piedzīvojumu, priecīgu notikumu, bērnu dzidro smieklu un jaunu zināšanu!

Signes Smirnovas teksts un foto

VĒSTIS NO BĒRNU UN JAUNIEŠU

INICIATĪVU CENTRA „ACS”

JAUNIEŠU CENTRAM – 6. JUBILEJA

1. septembrī – reizē ar Ziņību dienu – Jauniešu centrs svinēja savu sesto dzimšanas dienu. Kā jau iepriekš vēstīja afišas, savu jubileju jaunieši atzīmēja ar dažādām aktivitātēm.

No plkst. 12.00 līdz 14.00 notika novusa turnīrs, no plkst. 14.00 līdz 16.00 jaunieši sacentās galda tenisā, bet plkst. 16.00 – prāta spēle „Brīnumu lauks”.

Par godu saviem svētkiem

jaunieši izrotāja Centriņa telpas ar baloniem un krāšņajiem rudens ziediem.

Kaut arī lielākie jaunieši jau bija paspējuši aizbraukt uz tālākajām mācību iestādēm vai arī steigt sagatavoties jaunajam mācību cēlienam, tomēr dalībnieku visos pasākumos netrūka.

Novusā vislabāk veicās Jūlijam Rajeviskim, bet galda tenisā – Lindai Rūtenbergai. Pirmo trīs vietu ieguvēji tika apbalvoti ar diplo-

miem un piemiņas veltēm. Prāta spēlē uzvaru pavisam negaidīti palaimējās gūt Justīnei Rajeviskai, kura sapelnīja visvairāk saldumu.

Nobeigumā sekoja tējas pauze, kurā visi kopīgi mīlojāmie ar jasmīnu tēju un svētku kliņģerī. Garšoja lieliski!

Paldies visām pagasta iestādēm, kuras apsveica mūs jubilejā!

Biruta Calmane,
BJIC „Acs” vadītāja

3. septembrī skolotāji, skolēni un viņu vecāki pulcējās skolas pagalmā, lai svinīgā pasākumā atklātu Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas 2012./2013. mācību gadu.

Dāliju un gladiolu pušķi, senais skolas zvans, izrotāts ar baltu lenti, satraukušies pirmklasnieki un runātīgi, sen nesatikušies klasesbiedri – ierasta aina, taču šogad svinīgo pasākumu kuplināja Andreja Eglīša vārds, kas rotāja skolas fasādi.

Par jauno darba cēlienu ziņo direktors Guntis Lazda:

Klāt jaunais mācību gads – jauns darba cēliens skolotājiem un skolēniem. To 3. septembrī esam iesākuši ar Zinību dienas un jaunā skolas nosaukuma svinīgo pasākumu, to gatavojamies turpināt mūsu dižā novadnieka, dzejnieka Andreja Eglīša 100 gadu jubilejas zīmē.

Gribu uzrunāt skolēnus sakot, ka jūs esat tie, kuru dēļ A. Eglīša Ļaudonas vidusskolā notiek labās pārmaiņas. Mūsu uzdevums ir rūpēties par uzlabojumiem skolas vidē, lai mācīšana skolā būtu kvalitatīva un interesanta. Bet vēlēšanās iegūt zināšanas jau ir jūsu ziņā un tā būs atkarīga tikai no jums pašiem, no jūsu zinātkāres un neatlaidības.

Šo gadu iesākam ar vairākiem jauninājumiem mācību darbā. E – žurnāls ar 2013. gada 1. janvāri dos iespēju skolotājiem operatīvi sniegt informāciju par skolēna mācību dienas gaitu – atzīmēm, skolas apmeklējumu, uzdotajiem mājas darbiem. Tas noteikti uzlabos skolēnu motivāciju mācīties, un vecākiem būs daudz vieglāk sekot līdzi sava bērna ikdienas darbam skolā.

Uzlaboti mācību procesa apstākļi ķīmijas kabinetā. Tur uzstādīta interaktīvā tāfele, dodot iespēju izmantot jaunākās IT metodes mācīšanās procesā, darot interesantākas stundas skolēniem, ļaujot skolotājiem dažādot mācību metodes.

Pilnībā izremontētā un ar 16 jauniem datoriem aprīkotā datorklase paver jaunas iespējas visu mācību priekšmetu programmu apguvē.

Ir 1. – 2. klašu un 3. – 4. klašu pagarinātās dienas grupas, kuru galvenie uzdevumi ir mājas darbu izpilde skolā, jaunās mācību vielas apgūšana un brīvā laika lietderīga izmantošana.

Klašu audzināšanā šajā mācību gadā akcentēsim klases kā vienotas komandas darbu. Vēlos pateikties vecākiem, kuri atbalstīja ideju un iegādājās praktisko skolas formas vesti ar jauno skolas emblēmu. Aicinu arī pārējos skolēnu vecākus rast iespēju to iegādāties, lai mēs arvien vairāk justos piederīgi un vienoti Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolai.

Vēlot visiem veiksmīgu un radošu jauno mācību gadu –

Guntis Lazda, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas direktors
Dzintras Viļevičas foto

JAUNAIS MĀCĪBU GADS ANDREJA EGLĪŠA ĻAUDONAS VIDUSSKOLĀ

12. klase.

1. rindā no kreisās: Uldis Lakotko, Mārtiņš Pujāts, Artis Dumpe;
2. rindā no kreisās: Intars Krēslis, Sintija Lācīte, Gundars Laimonis Zelčs, klases audzinātāja Anna Iesalniece, Ilze Sufelāka, Ieva Trušus, Eduards Bukovskis.

9. klase.

1. rindā no kreisās: Vladimīrs Griščuks, Atis Ēriks Dumpis, Sandis Petrovskis, Atis Kriškāns, Tālis Čirka, Juris Bērtulis, Kristaps Pusplatais;
2. rindā no kreisās: Agris Kronbergs, Sintija Zenčonoka, Karīna Zenčonoka, Dina Celiņa, klases audzinātāja Lilija Jakubjaņeca, Laura Pelse, Lauma Iesalniece, Liene Dundure, Diāna Skušķe, Sindija Mūrmane, Egita Rīzga.

1. klase.

1. rindā no kreisās: Niklāvs Veikšāns, Adriāns Kalniņš, Artūrs Gurskis, Artūrs Plaunovs, Kristiāns Strods, Kārlis Rajevskis, Armīns Jānis Gaidlāzda, Valentiņš Jānis Juhnevičs;
2. rindā no kreisās: Lana Drava, Ilze Bārbale, Madara Kuprane, klases audzinātāja Iveta Tole, Laura Varsegova, Līga Daiga Kremere, Alise Podniece.

KULTŪRAS DZĪVES NORISES

VOKĀLAIS ANSAMBLIS „SENDIENAS” – DZIESMAS CEĻŠ CAURI GADIEM...

*Daudz gadu ir dziedāts un smiets,
Un drosmīgi pasaulē iets.
Tik tagad, kā aicinot līdz,
Mūs mežu balss atpakaļ sauc.*

Šo četrindou autore ir senioru sieviešu vokālā ansamblī „Sendienas” vadītāja Malda Eglīte. Lai arī vārdi, kas pārtapuši dziesmā, rakstīti pirms kāda laika, tie labi raksturo šī brīža sajūtas 5 dāmām – Laimai Tropai, Vaidai Ozoliņai, Dzintrai Kļaviņai, Aijai Rezgalei un Maldai Eglītei, jo ansamblis „Sendienas” pārtrauc savu aktīvo koncertdarbību.

Nošu līnijā ir gan dobjaais un smagais do, gan priecīgie sol, la, si – gluži tāpat kā „Sendienām” 16 gadu pastāvēšanas laikā.

Ansamblī nošu atslēga ir Taiga Odnorāle. Viņa 1996. gadā dibina ansamblī, kurā ir 4 dziedātājas – Vaida, Laima, Aija un Malda Uberte. Šajā laikā īpaši iemīļotas bija Līgo dziesmas, jo „Sendienas” kopā ar pagasta vadību aplīgo pagasta vecākos Jāņus. Diemžēl ansamblī dzīvē ieskanas smeldzīgais do, jo Maldas Ubertes dzīves ceļš izskan. Malda bijusi ļoti aktīva ansamblī dalībniece, kompānijas dvēselīte. Tas ir grūts laiks. „Sendienas” 2 gadus klusē, pārtraucot ansamblī koncertdarbību.

2000. gadā, pensionāru vakarā, atkal uzvirmo ideja par ansamblī atjaunošanu, kura tiek veiksmīgi realizēta. „Sendienās” dzied Laima, Aija, Vaida, Dzintra un Malda Eglīte. Ansamblī vadītāja Taiga rūpīgi strādā pie repertuāra, jo „Sendienas” dodas uzstāties gan uz kaimiņu pagastiem, gan novadiem, protams, neizmirstot vietējos pagasta pasākumus. Šādi aktīvi koncertējot, „Sendienas” iegūst daudz muzikālu draugu, ar kuriem turpmāk veidojas veiksmīga sadarbība.

2003. gadā par ansamblī vadītāju kļūst tā aktīva dalībniece Malda Eglīte. Jaukajām „Sendienas” dāmām pievienojas kungs – Imants Pulkstenis, kas daudzos pasākumos ansamblī skanējumam piešķir savdabību ar ģitārspēli un piedziedāšanu.

2005. gadā ansamblī ir skaisti svētki – „100. dziesmas svētki”, kad Ļaudonas kultūras namā pulcējas ansamblī muzikālie draugi un atbalstītāji.

Tā „Sendienas” dziesma skrien pa šo nošu līniju – nu jau ansamblī purā vairāk nekā 200 dziesmas, lielākā daļa tieši vadītājas Maldas Eglītes sarakstītas (gan vārdi, gan melodija). Tās ir dziesmas par dabu, dzimteni, cilvēka mūžu.

No 2004. līdz 2010. gadam „Sendienas” veiksmīgi startējušas Madonas apriņķa vokālo ansamblī skatēs, iegūstot A grupas novērtējumus. Koncertējot apbraukāta vai visa Latvija, nodibināta draudzība ar vēl 3 ansamblīem ar tādu pašu nosaukumu – „Sendienas”.

Krāšņa ir bijusi ansamblī „Sendienas” darbība. Paldies ansamblī gādīgajām atbalstītājām – Skaidrītei Stepanovai, Nelījai Gaidlīdzai.

Paldies dalībniecēm – Laimai, Vaidai, Dzintrai, Aijai un Maldai par neiztrūkstošu enerģiju, pozitīvismu, atraktivitāti un mīlestību pret dziesmu!

Signe Smirnova

Foto no Maldas Eglītes personīgā arhīva

*Ansamblī „Sendienas” vadītāja kopš 2003. gada –
Malda Eglīte.*

Madonas apriņķa vokālo ansamblī skatē 2010. gadā.

*Uzstājoties Lubānas svētkos 2012. gadā ugunsdzēsējiem
velhūtā koncertā.*

DĀRZNIEKA PIEZĪMES

Mairitas Ducenas šīsvasaras pārdomas jaunajā darbā

Sākt gribu, protams, ar labo. Paldies visiem, kas mani saprot un tur īkšņi par izdošanos, lai Ļaudona kļūtu skaistāka! Esmu saņēmusi ļoti daudz labu, uzmundrinošu vārdu un ne tikai. Mani ļoti iepriecina cilvēku uzticība man personīgi. Neminēšu vārdus un uzvārdus (cilvēki sevi atpazīs paši).

Pavasārī tirgū mani uzmeklēja kāda ļaudoniete, iedeva divus latus un teica: iestādi kaut ko Ļaudonā dobēs! Tās puķes, ko es tajā dienā nopirku un iestādīju pie vidusskolas, tur zied un priecē vēl šodien. Jā, stāsts par šiem diviem latiem, bet ļaudonieši ziedo arī lielākas summas. Paldies jums par to, jo strādājot man bieži rodas jautājums: kur ņemt dažus latus, lai iegādātos kādu lielāku kokaugu?

Dažbrīd liekas, ka vasara cauri, un nekas nav izdarīts! Jā, ja ņem pamatīgi, darbs iet ļoti lēnām...

Paldies man jāsaka arī „putniņiem”, kas pačukst par atlaidēm kokaudzētavās. Pateicoties tiem un pagasta pārvaldes atbalstam, kā arī mitrajai vasarai, mūsu estrāde un T. Reitera piemiņas akmens ir tikuši pie jauna „ietērpa”, jo šīs skaistās tūjas uz Līgo svētkiem maksāja vien 2,50 Ls.

Ļaudonas apkārtni mēs katrs redzam citādi – cits kājām ejot – lēni, cits ar mašīnu braucot – ātri, tikai galvenajos vilcienos, cits – no velosipēda augstuma...

Šīsvasaras darbus ietekmēja mūsu daudzie rakšanas darbi un, protams, arī iespējas, kas pavērās, izmantojot lieko zemi, akmeņus, u.c., izlīdzinot gadiem stāvējušas un praktiski neapkoptas bedres un nelīdzenumus. Šo labumu spēsīm novērtēt tikai ilgtermiņā.

Daudzas vietas pašreiz stāv it kā aizmirstas, bet, apskatot projektos rokamās vietas, darbus centos organizēt vietās, kuras netiek skartas.

Pabeigtie apstādījumi pašreiz redzami pie aptiekas (paldies Vizmai Jonānei par atsaucību),

Tiek uzlabota skolas parka teritorija – gājēju celiņi.

T.Reitera piemiņas akmens, repsēto piemiņas vietas, estrādes.

Papildinājumi nepieciešami: stāvlaukumā pie „Dīvaru” veikala, bijušajam bērnu rotaļu laukumam un arī krustojumam.

Apzaļumošanas projekts, ko sagatavoju konkursam „Mēs paši”, ar iespēju iegūt līdzekļus vides labiekārtošanai diemžēl neguva atbalstu, bet prieks par kaimiņiem – Mētrienas pagastu, kur viens mans projekts tika īstenots un 23. augustā bija svinīga atklāšana.

Šobrīd aktīvi darbojamies pie vidusskolas – esam iestādījuši (pārveduši no bērnu dārza) divus jaunus dzīvžogus, kas nedaudz ierobežo mūsu “sāpju bērnu” – vecās skolas ēku.

Prieks par maniem strādniekiem – Inesi M., Inesi R., Līgu K., kuras daudz mācās un apgūst jaunas gudrības dārzkopībā, un skaisti klāj jaunus celiņus skolas parkā.

Skolas parks mums daudziem saistās ar kaut ko mīļu un skaistu. Diemžēl no vecās godības tur palicis praktiski nav nekas, tādēļ pēc ilgām pārdomām esam ķērušies klāt pie darbiem un, saglabājot vērtīgāko, veicam ievērojamas pārmaiņas, lai padarītu parku vieglāk kopjamu, skaistu un mīļu vietu kā skolēniem,

tā visiem ļaudoniešiem un ciemiņiem.

Pieaicinot dendroloģi Aiju Kaškuri, sapratu, ka visam savs laiks – košumkrūmu vecums ir 25 gadi. Bet cik ir skolas parkam – 50. Es skolu absolvēju pirms 24 gadiem. Tātad – jāatjauno! Esmu ieplānojusi ziemciešu dobes un rozes parka teritorijā, nedaudz arī jaunus skujuņus un košumkrūmus.

Būšu ļoti pateicīga par jebkuru atbalstu šajā grūtajā darbā!

Cerībā uz siltu rudeni, lai daudz vēl paveiktu!

Mairita Ducena (t. 26158016)

VAI ZINĀJI, KA...

BIEDRĪBAS ĻAUDONĀ

1900. – to gadu sākumā Ļaudonā dibinātas ap 40 biedrības! Starp izglītības biedrību „Rosība”, laukkopības pārraudzības un mednieku biedrību „Gāršnieki” bijušas arī brīvprātīgo ugunsdzēsēju, dziedātāju, ekonomiskā, kultūras, labdarības, vairākas meliorācijas, savstarpējā uguns apdrošināšanas un saviesīgā biedrība.

(Avots – www.biographien.lv)

ĻAUDONA – SKAISTA, APDZĪVOTA VIETA AIVIEKSTES KRASTĀ

Šis raksts ir kā īss ieskats Ļaudonas vēsturē un Ļaudonas nosaukuma izcelsmē un tapis sakarā ar to, ka vietējā avīzē „Ļaudonas Vēstis” un laikrakstā „Stars” parādās informācija, ka vietējie cilvēki nezina sava novada vēsturi, Ļaudonas nosaukuma izcelsmi, mūsu izcilos novadniekus.

Jāsaka, ka pēdējā laikā pieaudzis to ceļotāju skaits, kuri vēlas iepazīt mūsu novada un pagasta kultūrvēsturiskos un dabas objektus. Ekskursantu grupas no dažādiem Latvijas novadiem un pilsētām meklē informāciju un vēršas pie pagasta darbiniekiem pēc palīdzības, lai varētu atrast dažus ievērtības cienīgus dabas objektus. Neērtības sajūta rodas, kad tūristi mums iesaka uzstādīt norādes uz Sāvienas pilskalnu, uz Teterakmeni, kā arī izveidot informatīvos standus. Bez šaubām, norādēm ir jābūt.

Ar avīzes starpniecību vēlos pateikties Valdim Beļuniekam, kas palīdzēja tūristiem no Rīgas veiksmīgi atrast Teterakmeni un Sāvienas pilskalnu. Tūristu grupas vadītājs atzinīgi novērtēja Valda atsaucību un labvēlīgo attieksmi.

Patriotisma iezīmes izpaužas, izzinot, kā arī saglabājot kultūrvēsturisko mantojumu, tāpēc novadpētniecības pulciņa aktivisti sagatavotajās prezentācijās ir apkopota informācija par Ļaudonas nosaukuma izcelsmi, Ļaudonas atīstību gadsimtu gaitā, mūsu izcilo novadnieku devumu dzimtās vietas popularizēšanā, kā arī par mūsu pagasta represēto iedzīvotāju likteņstāstiem. Prezentācijās sniegtā informācija balstās uz arheoloģiskās ekspedīcijas vadītāja Ē. Mugerēviča sniegtajām ziņām laikrakstā „Stars” 18.05.1989.

2011. gada 12. jūlijā tika publicēts Egila Kazakeviča raksts laikrakstā „Stars” par Toces pusmuižā dzimušo vienu no 18. gadsimta izcilākajiem Eiropas karavadoņiem Ernestu Gideonu fon Laudonu. Raksta autors atzīmē, ka, uzrunājot dažus desmitus vietējo iedzīvotāju par mūsu izcilo novadnieku Laudonu, neviens nespēja neko pastāstīt. Izskanēja nožēla par to, ka

Ļaudonā nav nekādas norādes, kurā tikt minēts tas, ka Laudons dzimis Toces pusmuižā un ka no šīs dzimtas vārda visticamāk arī cēlies Ļaudonas nosaukums, **jo pastāv uzskats** (arī rakstā „Ļaudonā dzimušais feldmaršals” akcentēts), **ka Ļaudona savu nosaukumu ieguvusi no Laudona dzimtas vārda.**

1432. gadā vācietim Otto Ļaudonam izlēņoja jau viņa tēva laikā izmantoto lielo zemes īpašumu. Tiek uzskatīts, ka šī izlēņotā zeme atradusies vēlākās Toces muižas tīrumos. Ar šo dokumentu daži vēsturnieki (Dorošenko, 1958) pieņem, ka muižu veidošanās periodā 15. – 16. gs. O. Ļaudona īpašums uzskatāms par nelielu feodālo valdījumu, kas savu nosaukumu ieguvis pēc īpašnieka uzvārda, taču turpretim citi vēsturnieki skaidro, ka, ņemot vērā vietvārda Ļaudona sastopamību, kas atspoguļojas tādos hidronīmos kā Ļaudoniņa Jumurdā, Ļaudonas upīte (Ērgļos), Ļaudoniņš (ezers Vestienā), var domāt, ka Ļaudonas vārds kā toponīms* pastāvējis jau pirms vācu krustnešu iebrukuma. **Tāpēc ticamāks ir pieņēmums, ka Ļaudonas īpašnieks savu uzvārdu pārņēmis no apkārtnes nosaukuma.** Savukārt vietvārds Ļaudona varēja rasties no vārda „ļaudis”, kas baltu un slāvu valodās nozīmē brīvus cilvēkus, pretstatā vārdam „neļaudis”, kas apzīmēja sabiedrības nebrīvos iedzīvotājus. Izskaņa „-dona” nozīmē zema un purvainā iepakla.

Ļaudoniešiem pazīstamāka ir teika par „Ļauno Donu”. Teika vēsta par to, ka ir dzīvojis tik nejauks kungs, ka vietējie ļaudis viņu iesaukuši par Ļauno Donu, bet viņa muižu – par Ļaudonu.

Kā liecina 1591. gada Ļaudonas muižas revīzijas apraksts, tad pašreizējā Svētupē, kas tecējusi gar muižu, toreiz dēvēta par Ļaudonu (becke Laudon). Vēlākās 18.- 19. gs. kartes gar Ļaudonu tekošo upi apzīmē par Svēti, bet tās lielāko pieteku – par Ļaudonīti.

Arī apdzīvotās vietas, piemēram, Mārciena un Bērzaune savus vārdus ieguvušas no attiecīgajiem hidronīmiem.

Interesants fakts ir kādā 1457. gada dokumentā – Ļaudona ir to piļu sa-

rakstā, kurām ir gan pilsnovads, gan arī sava draudze.

Kā rāda arheoloģiskie atradumi, Aiviekstes krasti Ļaudonas apkārtnē ir bijuši apdzīvoti jau akmens laikmetā. Taču Ļaudona kā apdzīvotās vietas vārds rakstītajos avotos parādās tikai 15. gs. Tas izskaidrojams ar to, ka Ļaudonas apkārtnē pirms vācu krustnešu iebrukuma 12. – 13. gs. mijā ietilpa kaimiņu novadu sastāvā. Aiviekstes upes labais krasts ietilpa Mārcienas pilsnovadā, bet kreisais – Gerdenes. Gerdenes centrs identificējams ar Sāvienas pilskalnu, kas atrodas pie Driķšņu ezera.

„Dzimtenes Vēstnesī” 1913. g. tika publicēts, ka agrāk Ļaudonas īpašniekiem bijis nodoms šeit ierīkot prāvu miestīņu. Vajadzīgais apbūves plāns apstiprināts jau 1869. gadā, kad Aiviekstes labajā krastā tika uzceltas vairākas mājas, bet pats miestīņš Aiviekstes kreisajā krastā nosaukts pēc toreizējās īpašnieces vārda par Leagradi (tagad to dēvē par Liagradi).

Jāpiebilst, ka agrāk ar vārdu „Ļaudona” apzīmēja pagastu vai pagastu kopā ar miestīņu, bet miestīņu atsevišķi sauca par „Liagradi”, tāpēc mēdza arī teikt – Liagrade Ļaudonā.

Ļaudona ir Ernesta Gideona fon Laudona dzimšanas vieta. 1717. gada 2. februārī Toces pusmuižā dzimušo vācu muižnieku atvasi Viduseiropā uzskata par vienu no slavenākajiem 18. gadsimta militārajiem stratēģiem. Laudonam bija piešķirts ģenerālisimusa tituls, un Austrijas impērijā tas bija augstākā pagodinājuma un atzinības forma. Čehijas nosargāšana no Prūsijas un citas militārās uzvaras bija pamatā tam, kādēļ Laudons Austrijā un Čehijā tiek uzskatīts par nacionālo varoni. Viņš tiek pieminēts pat čehu tautasdziesmās. Miris 1790. gada 14. jūlijā Čehijā.

Ar muzejā esošo informāciju iepazīstināja **Lilija Jakubjaņeca**
* – Izcelsme – sengrieķu topos ‘vieta, apvidus’ + onyma ‘vārds, nosaukums’. – lingv. Vietvārds.
(Tildes datorvārdnīca)

CEĻOJUMS PA ZVIEDRIJAS DĀRZIEM

„Ceļojums pa Zviedrijas dārziem” – tā bija nosaukts brauciens, kurā no 15. līdz 20. augustam devās Mairita Ducena, lai iepazītu Zviedrijas skaistākos un interesantākos daiļdārzus, smeltos iedvesmu un atpūtas mirkļus ikdienas darbam. Par pieredzēto braucienā stāsta Mairita Ducena.

Ekskursijā uz ārzemēm devos pirmo reizi, jo vienmēr esmu baidījiesies no dīkā pavadīta laika un lietām, kas mani neinteresē. Šī reize bija izņēmums, jo ceļoju kopā ar Rīgas dārzkopības un biškopības biedrību un mērķis bija divu botānisko un vairāku privātu dārzu apskate, kā arī ekskursija pa Stokholmu.

Daļu no ceļabiedriem pazinu no mācību laika (2012. gadā mācījies Ainavu arhitektošos un 2011. gadā padziļināti puķkopību un dobjū veidošanu). Uz Zviedriju devāmies ar prāmi „Festival”. Tā kā esmu radusi celties ļoti agri, tad pilnībā izbaudīju braucienu pa šērām. Tie, kas ir braukuši ar prāmi uz Stokholmu, mani sapratīs, pārējiem iesaku kaut reizi izbaudīt šo burvīgo skatu.

Visā savā līdzšinējā dzīvē biju pārliecināta, ka spētu dzīvot tikai un vienīgi Latvijā, bet šis ceļojums izmainīja manas domas. Zviedrija būtu otrā vieta, kur es varētu dzīvot.

Visas trīs naktis nakšņojām viesu namā Jērnā. Istabiņās dzīvojām četri cilvēki, vakaros sapulcējāmies vienuviet, lai tuvāk iepazītos un dalītos ar saviem piedzīvojumiem no citiem ceļojumiem, bija arī kuriozu un anekdošu vakari.

Ciemos pie dzīvnieku un augu sistematikas pamatlicēja Kārļa Linneja Upsalās

Pirmajā dienā braucām uz Upsalu – Kārļa Linneja un Zentas Mauriņas pilsētu. Kārlis Linnejs ir dzīvnieku un augu sistematikas pamatlicējs (taksonomijas tēvs) jeb, vienkāršāk sakot, viņš izdomāja sagrupēt augus un dzīvniekus, dodot tiem „vārdus” – ģintis nosaukumus un „uzvārdus” – sugas apzīmējumus, šos vārdus apzīmējot ar latīņu vārdiem. Mums tika dota iespēja apskatīt Linneja māju, dārzu un muzeju, kā arī lauku īpašumu. Lauku īpašumā bija redzama ēka ar zāles jumtu, vienā no mājām izvietota krāsotas lauku dzijas ekspozīcija. Cilvēkiem, kam tas interesē, te veselai dienai ko skatīt, protams, ļoti daudz augu paraugi ar nosaukumiem.

Pēcpusdienā apmeklējām Upsalas botānisko dārzu – iespēja „ienirt” augu pasaulē ar fotoaparātu un pierakstu kladi...

Botāniskā dārza valstība un karaliskās ģimenes mājvieta

Otrajā dienā no rīta apmeklējām ziemeļu parku Šērholmenā, devāmies ar prāmi uz Drottningholmas pili un parku (karaliskās ģimenes mājvieta).

Pēcpusdienā Stokholmas botāniskais dārzs (www.bergianska.se) ar dievīgām tropu mājām, siltumnīcām un japāņu dārzu – fotogrāfiem īpaši liels baudījums!

Vakarā apmeklējām stādu veikalu „Plantagen”. Es teiktu, ka tas bija līdzīgs mūsu „Depo” – arī augu kvalitāte diezgan bēdīga. Cita aina pavērs Zetas dārzniecībā (www.zetas.se) – jauks košuma dārziņš, kvalitatīvi augi – gan ziemeļietes, gan kokaugi. Šo dārzniecību varētu pielīdzināt Baltezera kokaudzētavai.

Saldais ēdiens jeb bauda acīm un dvēselei – privāto dārzu apskate

Trešajā dienā kaifojām – devāmies aplūkot privātos dārzus! Pasakainas augu kolekcijas, izvietojum. un viss izstrādāts līdz sīkumiem – bauda acīm un dvēselei!

„Dārza Pasaules” galvenā redaktore Sandra Ruska, 2012. gada Latvijas skaistākā daiļdārza īpašniece Ināra Aire un Mairita Ducena Botāniskajā dārzā-japāņu dārzā.

Pēdējā dienā apskatījām Stokholmas īpašos objektus un mazdārziņu rajonu „Tantu koloni”.

Dabā redzējām ražojošus zīdkokus, ziedošus hibiskus, fuksiju kolekciju (72 iespaidīga lieluma dažādas fuksijas).

Ceļojuma izskaņā...

Jā, latviešu dārzniekam ir, par ko apskaut zviedrus – klimats ir maigāks (ziemo sarkanās Japānas kļavas, hibiksi un dievīgas dekoratīvās plūmes ar koši sarkanu mizu, kas lobās kā bērziem...).

Zviedrija ir gara un sastāv no 36 reģioniem, katrā no tiem aug citi augi, man bija dota iespēja aplūkot Stokholmas tuvāko apkārtni.

Augusta otrajā sestdienā zviedriem ir Vēžu svētki – nacionālais karnevāls, un naktīs ikvienam šoferim ir iespēja iepūst policistiem trubiņā – līdzīgi kā pie mums Jāņos.

20. augustā zviedru bērni devās uz skolām, jo sākās jaunais mācību gads.

Pateicoties manai istabas biedrenei Ingūnai Leiškalnei (viņas meita dzīvo Stokholmā), bija dota iespēja pusdienot dzīvoklī un paskatīties nedaudz arī no vietējo skatu punkta uz pilsētu, pabūt privātā stallī un redzēt daudzdzīvokļu māju apkārtni.

Latvijā atgriezāmies ar prāmi „Romantika”. Noteikti nenožēloju, ka devos šajā braucienā, un arī citiem iesaku izmantot, ja rodas šāda iespēja.

Fotogrāfijas no ceļojuma ir apskatāmas manā profilā portālā www.draugiem.lv un Rīgas dārzkopības un biškopības biedrības lapā – galerijā „Ieskats Zviedrijas dārzu ekskursijā”.

Cerams, ka arī jums izdevās gūt mazu ieskatu ceļojumā pa Zviedrijas dārziem.

Mairitas Ducenas teksts un foto

Raksta autore Šērholmenā, ziemeļu parkā.

„BĒRNU/JAUNIEŠU ŽŪRIJĀ 2012” IESAISTĀS ARĪ SKOLAS BIBLIOTĒKA!

Bērnu žūrija Latvijā darbojas jau ilgāku laiku un tās galvenais mērķis ir lasīšanas veicināšana. Šajā gadā lasīšanas veicināšanas programmā „Bērnu/jauniešu žūrijā 2012” ir iesaistījušies arī mūsu skolas bibliotēka. Un tas ir noticis, pateicoties tam, ka Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītāja Ilze Dreimane atbalstīja Bērnu/jauniešu žūrijas grāmatu komplekta iegādi. Liels, liels paldies par to Ilzei! Skolas bērnus jau par visu esmu informējusi, jo esmu paviesojusies visās klasēs, lai pastāstītu par lasāmajām grāmatiņām un galvenajiem noteikumiem. Un ar prieku jāteic, ka viss notiek. Bērni jau lasa. Jācer, ka šis lasīšanas prieks nekur nepazudīs, un

mēs veiksmīgi visu īstenojam līdz galam. Šajā gadā ir vēl viens jauninājums – tā ir VECĀKU ŽŪRIJA. Ir četras grāmatas, kas domātas pieaugušajiem. To lasīšanā aicinu piedalīties visus skolotājus, skolēnu vecākus un vecvecākus, kā arī citus interesentus. Vienīgi jālasa ir diezgan ātri, jo tas mums ir jāpaspēj izdarīt līdz Ziemassvētku laikam. Kad grāmatas ir izlasītas, jāaizpilda anketa, kurā jūs katrs izsakāt savu vērtējumu par izlasītajām grāmatām. Būs arī zīmējumu konkurss. Bet par pārējām aktivitātēm informēšu vēlāk.

Informāciju par skolas bibliotēkas jaunumiem varēs atrast arī Ļaudonas mājaslapā sadaļā „Vidusskola”.

Bibliotēkas darba laiks šajā mācību gadā: P., O., T. C. no 8.30 līdz 16.00. Man nav pilnas bibliotēkārās likmes, līdz ar to arī neesmu visas dienas. Noteikti izmantošu iespēju papildināt savas zināšanasursos un semināros, tādēļ, ja manis kādreiz nav, esiet saprotoši. Ceru, ka mums viss kopā izdosies.

Lai jūsu saspringtajā darba ritmā atrodas laiks palasīt kādu grāmatu un rast šajā nodarbē patiesu prieku, rodot sev jaunas un vērtīgas atziņas. Ļoti ceru uz visu jūsu atbalstu un labu sadarbību!

Ar vislabākajiem
vēlējumiem,
skolas bibliotekāre –
Dzintra Viļeviča

SPORTS

Pludmales volejbola sezonas noslēgums

Ļaudonā vasarā notika 4 posmi, kuros piedalījās komandas no Ļaudonas, Madonas, Barkavas, Kalsnavas, Lubānas u.c. pagastiem. Kopvērtējumā trešo vietu izcīnīja Andris Jermakovs, Kristaps Blekte, otrie palika viesi no Madonas – Rita Rubule, Vasilij Trusovs, savukārt pirmo vietu izcīnīja Edijs Simsons ar Ediju Dzeni.

Jēkabpils atklātā pludmales volejbola čempionāta noslēgumā piedalījās komanda no Ļaudonas – Edijs Dzenis un Edijs Simsons, kuri cīnījās par uzvaru izslēgšanas spēlēs. Sīvās cīņās ļaudonieši nopelnīja 2. vietu, iegūstot sudraba medaļas.

Rīgā lielajā finālā Ļaudonas volejbolisti Ediji ierindojās 17.vietā 33 komandu konkurencē.

Paldies Ļaudonas pagasta pārvaldei un SIA „SIM dizains”!

18. augustā Kalsnavā notika Madonas novada pašvaldību sporta spēles, kurās piedalījās arī komanda no Ļaudonas pagasta pārvaldes. Komanda piedalījās dažādās disciplīnās, kopīgiem spēkiem izcīnot 3. vietu.

Edijs Dzenis,
Ļaudonas pagasta
sporta darba organizators

Aicina pieteikties uz ārstnieciskās vingrošanas nodarbībām

Sākot ar 2012.gada 20.septembri, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas sporta zāles telpās notiks ārstnieciskās vingrošanas grupu nodarbības. Nodarbības vadīs diplomēta fizioterapeite Anita Kidala.

Katram cilvēkam tiks veltīta īpaša uzmanība.

Pirms nodarbībām tiks apzinātas katra cilvēka veselības problēmas un tām arī tiks pievērsta īpaša uzmanība.

60 min. gara nodarbība fizioterapeita vadībā muguru problēmu novēršanai un profilaksei.

Piemērotas ikvienam:

- Ar muguras sāpēm.
- Ar vieglām mugurkaula deformācijām.
- Stājas korekcijai.
- Pēcoperāciju rehabilitācijas periodā.
- Ar sēdošu dzīvesveidu.
- Ar lielu ikdienas slodzi.
- Profilakses nolūkos u.c.

Nodarbības laikā galvenokārt tiks stiprināta dziļā muguras muskulatūra, kas ir galvenais palīgs mugurkaulam, kā arī tiks strādāts pie pareizas muskuļa koordinācijas, līdzsvara un stiepšanās vingrinājumiem.

Izpildot vingrinājumus, fizioterapeits palīdzēs veikt nepieciešamās korekcijas, tādējādi novēršot nepareizu pozīciju un nepiemērotu slodzi, kas bieži ir problēmu avots vingrošanai mājas apstākļos.

Nodarbību laiki:

Ceturtdienās 17:45 – 18:45

Pieteikties uz nodarbībām jūs varat, zvanot pa telefonu:

Anita Kidala +371 22425960

ES NĀKU NO ĻAUDONAS

Ļaudonu par savu dzimteni sauc daudzi – daudzi šeit vairs nedzīvo, taču atceras savu Ļaudonu – mājas pagalmu, skolu, draugus un skolotājus, piedzīvojumus, iegūto dzīves pieredzi. Rubrikā „Es nāku no Ļaudonas” jūs uzrunā bijušie ļaudonieši, kas ar prieku pastāsta par sevi un pavadīto laiku Ļaudonā.

Šajā numurā lasiet sirsniņu atmiņu stāstu, ko rakstījis ARTŪRS PORTNOVS.

Labdien, dārgie ļaudonieši!

Es patiešām ar sirdi un dvēseli nāku no Ļaudonas. Visas skaistās bērības atmiņas nāk no Ļaudonas, ar tām no rītiem es mostos un vakaros dodos gulēt. Ļaudonas pļavas, takas, meži, ceļi un neceļi. Bargās ziemas, karstās un krāsainās vasaras, kad bija iespēja baudīt svaigo gaisu, cerīgi pavasari un pat drēgnie rudenī aust atmiņā, domājot par mājām, par dzimteni – par manu Ļaudonu.

Viss sākās tālajā 1986. gadā, kad mani vecāki pārcēlās no savas tikko iesāktās dzīves Barkavā uz Ļaudonu. Tētis Dainis ir ļaudonietis, bet pēc augstskolas beigšanas tika nosūtīts darbā uz Barkavu. Vēlāk, pieņemot otro prātīgo lēmumu dzīvē (aiz dēla radīšanas), ģimene sakravāja somas un devās uz jauko Ļaudonu. Man bija tikai divi gadi un es neko neatceros par dzīvi Barkavā. Tādēļ par savu dzimteni saucu Ļaudonu, no kurienes tad arī sākas manas atmiņas.

Mēs bijām paši pirmie īrnieki tikko uzceltajā daudzdzīvokļu mājā Miera ielā 4. Vēl šodien šī ir mana mīļākā dzīves vieta no visām, kas bijušas. Kā saka, kā sapnī – četras lielas istabas, lodžija, vannas istaba ar vannu, liela virtuve. Pagalms, par kādu var sapņot katrs bērns. Pilns ar fantastiskiem pagalma bērniem, ar kuriem uzaugt kopā. Taisnības labad jāsaka, biju viens no jaunākajiem tajā bariņā, ko ļoti labi izjutu uz savas ādas, protams, pelnīti, jo biju razbainieks. Tur bija gan mana draudzene Elksnīšu Ginta, gan vēlākais domubiedrs Aivars Akots, Smirnovu puikas. Māsa Kaufeldes – Inese un dvīnes, kā mēs viņas saucām - Din-Dace. Ineta Jonāne, Turkini, Jegorovi un arī manas abas vecākās māsas

Elīna un Ieva – visi kopā skraidījām, spēlējām spēles, darījām blēņas un vienkārši labi pavadījām laiku. Vispilgtākās atmiņas man ir par Aleksandru Jegorovu, kuru bērībā saucu par deputātu kandidātu un direktoru (nejautājiet, kāpēc – nezinu). Darbojās jau viņš ar bērniem *feini*. Lai Sašam veselība!

Zināmu laiku pavadīju, augot pie vecmamma Vijas Portnovas un bērnudārzā negāju. Kamēr vecāki aktīvi strādāja padomju saimniecībā „Ļaudona” un māsa gāja skolā, mani audzināja omīte, kura bija tik tikko aizgājusi pensijā no mūža darba Ļaudonas vidusskolā. Viņa man iemācīja tik daudz dzīves un skolas gudrību, kādas nevienā skolā nemāca. Viņa bija stingra, bet mīļa. Nav iespējams aizmirst viņas gatavotos ēdienus.

Un vēl ļoti siltas atmiņas ir par ģimenes draugiem – Sarmīti, Ināru, Arti un Valēriju. Atceros, kā visi mani kopā audzināja, mācīja. Paldies viņiem visiem par to! Atceros, ka Arti saucu ar savu otro tēti. Jā, tiešām, man bija tā laime, ka ir divi tēti. Un katrs ir iemācījis dzīvē ko svarīgu. Un Ināra mani atbrīvoja no bērības lielākā bieda – utīm!

Tad bija pienācis laiks mani sagatavot skolai, un vecāki mani aizveda uz bērnudārzu, kas bija turpat aiz pagalma, tieši pusceļā uz vecmamma māju. Atceros, kā tur, ierodoties pirmo reizi, man baigi nepatika – visi sveši un nav nekādas brīvības. Un tad bija jāiet dejojot. Mamma saka, ka es esot bijis spītīgs kā āzis un uz deju plača pat aizvilkt nav bijis iespējams. Kad man galu galā atļāva nedejojot, tad, esot ārā,

pa durvju spraugu ar ļoti lielu interesi vērojās, kā grupas biedri to dara. Tā nu dejojot neesmu sācis vēl šodien, par ko ļoti žēl. Vecāki, lieciet saviem bērniem dejojot! Nopietni!

Un tā gāja laiks, skatījies no Miera ielas 4 dzīvokļa nr. 12 pa logu, kā cēla otro “jauno māju” Avotu ielā. Atceros, kā uzcēla no pašiem pamatiem, kā jaunie mājas iedzīvotāji pārcēlās uz dzīvi jaunajā mājā.

Pienāca laiks doties uz skolu. Uz sāku skolas gaitas 1. klasē pie audzinātājas Zandas Namiķes (šķiet, ka bijām arī vienīgā klase, kas pie viņas mācījās un, cerams, ne mūsu dēļ viņa pameta Ļaudonu). Tur sapazinājos ar jaunajiem skolas biedriem. Jau uzreiz par maniem labākajiem draugiem kļuva Nauris Seržāns, kurš gan vēlāk pārcēlās citur, un Nauris Driksna, ar kuru gan kopā uzaugām pirmās sešas klases. Arī Baiba Buceniece man bija laba draudzene.

Kad biju maziņš, mamma man bija ļoti stingra, neļāva iet pāri ielai, kur nu vēl pāri tiltam. Visi bērni devās peldēties, man tas bija liegts. Es dzīvoju vai nu pa pagalmu, vai pie omītes.

Nebija tā, ka man ļoti patiktu iet uz skolu, jo nekad neesmu bijis cilvēks, kurš var dzīvot ieliktos rāmjos, vienmēr esmu jutis vajadzību izrauties. Pamatskolā mācījies pie skolotājas Antras Punovskas. Kā jau Ļaudonas skolā, pirmie gadi tiek aizvadīti pirmajā stāvā, kamēr vecākās klases pa otro un trešo stāvu. Starpbrīžos vienmēr bija nepārvarama vēlme pa klusiņām uzlīst augšā paskatīties, kas ta' tiem lielajiem tur savādāks. Un tā nemanot gāja laiks. Vasaras pavadīju turpat Ļaudonā, gaidot, kad citi bērni atgriezīsies no “izsūtījumiem”. Atceros, kā sēdēju ielas galā un gaidīju, kad draugs Kostja Turkins atbrauks no Krievijas, kur bija devies ciemos pie vecvecākiem.

Bija daudz skaistu sīkumu: kad vecāki nopirka pirmo BMX riteni, ko atveda, šķiet, ja nemaldos, Kalniņ Mārtiņš. Tas bija liels piedzīvojums, jo tādus dabūt nebija viegli. Vēl bērība pagāja izbraukumos ar vecākiem. Atceros, kā mamma ar tēti brauca ar mocīti *Jawa* – tētis pie

stūres, es priekšā viņam uz bākas, aiz tēta abas māsas un pašas beigās mamma Gunta. Un tā mēs devāmies visur kur. Mūsdienām izklaušanās visai ekstrēmi.

Protams, nevar nepieminēt Ļaudonas vienu no skaistākajām vietām – Baltezeru. Tāda ezera tuvumā dzīvot ir Dieva dāvana. Katra diena, kad vecāki mūs uz turieni aizveda, bija izdevusies. Un joprojām nekas nav mainījies – aizbraukt uz Baltezeru ir svēta lieta, un tas neapnīk.

Vēl ļoti svarīga lieta, ko nevar nepieminēt un kam pateicoties dzīve ir iegrozījies tā, kā tā ir iegrozījies, ir basketbols. Pamata soļus man sāka mācīt mamma – driblu, pareizu metienu, jo pati bija bijusi basketboliste līdz pat augstskolai (ieskaitot). Ļaudonā, man mazam esot, šo spēli sāku skatīties pa TV un kopā ar pagalma vecākajiem puisiem uzmeistarojām paši savu basketbola grozu. Tā es savu aizraušanos biju atradis. Kā vien bija brīvs brīdis, es savu laiku pavadīju pie basketbola groza, aicinot arī visus citus to darīt. Izspēlējām paši savu čempionātu un NBA finālus. Lietus, vējš vai pat sniegs, līdz vēlāi naktij, kamēr vien grozu redzēt varēja – spēlēja basketbolu. Un tad es sapratu, ka tā ir mana mūža mīlestība. Vēlāk vecākie puisi paaicināja otrdienu vakaros pievienoties apmeklēt sporta zāli, kurā tika spēlēts basketbols. Starp biedriem bija Juris Prusakevičs, Kaspars Vizāns, Aivars Akots un daudzi citi. Bija arī kāds mīnuss. Skolotājs Barkovskis mani kā mazāko un jaunāko dzina ārā šajos vakaros, jo neesot labi atrasties tik sīkam vakarā skolā starp šiem kungiem. Es gan gāju tāpat, jo vienmēr esmu bijis neatlaidīgs.

Tad pienāca laiks, kad vēlējās doties uz Rīgu – uz Valtera basketbola skolu apgūt basketbola spēles prasmes pie profesionāļiem. Diemžēl gadu dēļ vecāki nolēma mani tālāk par Madonu nelaist. Tur nu es turpināju savas skolas gaitas, sākot ar septīto klasi.

Uz Ļaudonu es turpināju braukt kā uz mājām. Gandrīz katru dienu ar autobusu turp no rītiem un atpakaļ vakaros, jo nespēju un negribēju citur dzīvot. Spēlēju arī basketbolu Madonā, bet tad Ļaudonas puisi mani aicināja nākt pārstāvēt Ļaudo-

nas izlasi rajona čempionātā basketbolā, un ar pirmo reizi atsaucos uz šo aicinājumu. Atceros, ka mums bija pilnas tribīnes atbalstītāju Ļaudonas vidusskolas sporta zālē un tajā vakarā mēs pieveicām Madonas spēcīgo komandu "Sports&Co", par ko bija priecīgi visi sanākušie, un uz īsu brīdi mūsu komanda bija varoņi. Arī līdz šim un joprojām esmu vienmēr piekritis aizstāvēt Ļaudonas krāsas. Ļoti daudzi gadi bija Madonas populārā strītbolā – TOP bumba, kur kopā ar Ediju Dzeni esam izcīnījuši daudz uzvaras un esmu trīskārtējs čempions.

No Madonas devos uz Rīgu un absolvēju Rīgas Hanzas vidusskolu. Vēl pēc 4 gadiem absolvēju Biznesa augstskolu "Turība", bet paralēli mācībām uzsāku darbu bankā, kur nostrādāju 5 gadus. Bankā uzdienējos līdz pat vecākajam vērtspapīru speciālistam, līdz nāca iespēja un mani uzaicināja strādāt Latvijas Basketbola savienībā, kas ir augstākā basketbola organizācija valstī. Joprojām te strādāju par komunikāciju vadītāju. Mans uzdevums ir popularizēt sportu, precīzāk basketbolu. Jauniešu uzmanību vērst uz sportošanu, lai nedzīvo pa ielām, bet lai nodarbojas ar basketbolu. Mums ir daudz dažādas aktivitātes, kas parāda, cik daudz sports dod jaunietim, gan kā skolēnam, gan kā cilvēkam gan pēc tam dzīvē visās citās jomās.

Vēl paralēli visam jau piecus gadus man ir pašam sava basketbola komanda – BK "Ķekari". Šogad mums jau ir divas komandas BK "Ķekari" un BK "Ķekari 2". Ar abām startējam DAL basketbola čempionātā u.c. turnīros. Šajā komandā spēlē un ir spēlējuši ļoti daudz ļaudoniešu. Ļoti daudz puisi ir arī no kaimiņu pagastiem un no Madonas novada vien ir paprāvs pulks. Tā ir iespēja katram novadniekam, atnākot uz Rīgu, paralēli mācībām un darbam sportot. Manā basketbola komandā ir spēlējuši puisi, kas nedzīvo Rīgā un braukā uz treniņiem un turnīriem no Madonas novada un atpakaļ. Pēdējais mūsu sasniegums ir madonieša Artūra Škutes izaudzināšana, un šogad puisis spēlēs jau Latvijas basketbola augstākajā līgā pie basketbola kluba "Jēkabpils". BK "Ķekari" ir ļoti populāra komanda gan Rīgā, gan visā Latvijā. Regulāri piedalāmies TV spēlēs un šovos, rīkojam pasākumus un dažādas aktivitātes. Rūpējamies, lai jauniešiem būtu pieejamas nodarbošanās un akti-

vitātes. Mūsu mājaslapa ir: www.kekari.lv Tā kā komandai jau ir jubilejas gads, meklējam arī sponso-ru, kura vārdu būtu gatavi nest arī mēs.

Daudz gan esmu sarakstījis, bet par labām lietām jau arī daudz ir jāraksta. Uz Ļaudonu joprojām braucu bieži, uz vecmamma mājām. Katru reizi atbraucot, es dodos vecajās bērniņas takās pastaigāties. Tās atmiņas ir ļoti skaistas, jo mūsu Ļaudona ir ļoti, ļoti skaista!!! Daba ir skaista, mājas ir skaistas. Arī cilvēki te ir skaisti.

Jebkurā gadījumā savu nākotni es noteikti saistu ar Ļaudonu. Mans sapnis ir nodrošināt sev dzīvi un atgriezties mājās un tur arī pavadīt savu atlikušo dzīvi, veltot spēkus un darbus, lai attīstītu mūsu pagastu. Es ļoti ceru, ka tas piepildīsies.

Novēlu visiem ļaudoniešiem būt stipriem, novēlu veselību un novēlu atrast dzīves prieku katrā sīkumā. Priecāties par to, kas mums ir, un nebēdāt par to, kā nav. Dzīve sniedz daudz iespēju. Esmu bijis atjaunotajā sporta zālē, kur daudziem ir iespējas spēlēt volejbolu, basketbolu, tenisu, badmintonu, rokasbumbu, florbolu un ļoti daudzas citas spēles. Ļaudonā ir skaists kultūras nams, kur dziedāt, dejot, tikties, spēlēt teātri, ir parki, estrāde un upes, ir meži un ezeri, ir sniegs ziemā un saule vasarā. Visu pieejamo var izmantot sevis attīstībai un pilnveidošanai. Sanāciet visi kopā un dariet! To esmu sapratis no savas basketbola komandas. Tikai kopā cilvēki var kaut ko panākt, pilnveidot, attīstīt sevi un vidi sev apkārt. Darām visu kopā!!!

Gribu teikt paldies visiem, kuri bijuši ar mani Ļaudonā un atvainoties, lūgt neapvainoties, ja kādu piemirsu. Kā arī no sirds atvainoties par visām savām palaidnībām, jo arī tāds esmu bijis.

Šo rakstu, ja drīkst, es veltu savai vecmammai Vijai Portnovai, kura Ļaudonai atdeva ļoti daudz gan kā skolotāja, gan kā cilvēks. Šobrīd viņa jau dus smilšu kalniņā joprojām Ļaudonā. Bučas, Omīt!

Attā un uz tikšanos Ļaudonā!

Artūrs Portnovs

PASĀKUMU AFIŠA

**Būsiet mīļi gaidīti š.g.
21. oktobrī dzejnieka**

Andreja Eglīša

**100. jubilejas atceres
pasākumos Ļaudonā:**

*** plkst.12:00**

Piemiņas dievkalpojums

Ļaudonas baznīcā.

A. Eglīša un L. Garūtas kantāte – latviešu lūgšana Dievam – „Dievs, Tava zeme deg!“. Izpilda Zemesardzes koris (diriģents Ārijs Šķepasts);

*** plkst.13:30**

Piemiņas brīdis dzejnieka atdusas vietā Ļaudonas kapsētā;

*** plkst.16:00 – Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolā**
Andreja Eglīša jaunrades konkursa laureātu apbalvošana.

Koncertuzvedums „Caur daudzām zemju zemēm, caur daudzām debesīm...”

Sekojiēt informācijai!

APSVEICAM!

*Lai gadi iet, mēs līdz tiem,
Jo turamies kā stiprs koks.
Lai vēji pūš, lai vētra šņāc,
Mūs pasargās gaišs saules loks.
/M.Eglīte/*

SVEICAM SEPTEMBRA JUBILĀRUS:

50 gadu jubilejā

Sarmīti Zemīti
5. septembris
Illāriju Bērziņu
27. septembris

60 gadu jubilejā

Jāni Ubertu
30. septembris

70 gadu jubilejā

Airu Siseni
30. septembris

90 gadu jubilejā

Teklu Mivriniku
9. septembris

**Lai saulainās krāsās
labas domas zied, lai tikai
prieka asaras lāso un
baltie sapņi piepildās!
Sveicieni rudens
krāšņumā skaistajās
dzīves jubilejās!**

*Liec, Laimīte, baltu ziedu
Mazajā rociņā –
Lai ir balta tā dzīvīte,
Kura būs jādzīvo.*

Dzimusi KEITA BERGSONE

**2012. gada 24. augustā
vecākiem
Berilam Bergsonam un
Kristīnei Krusietei.**

**Sveicam vecākus un
jaundzimušo!
Lai Laimas baltais
mīlestības zieds
ik dienu mirdz pār
jums!**

SLUDINĀJUMS

Pārdod trīsistabu dzīvokli Ļaudonā, Upes ielā 2-1. Telefons: **26674621.**

SĒRU VĒSTS

*Reiz pienāk diena –
nelūgta un skarba,
Kad sirdī dziļi smeldz un
sāp...*

Mūžības ceļos aizgājuši:

VERA NEBOTOVA
31. 08. 2012. 64 gadu vecumā;

JĀNIS KĻAVIŅŠ
11. 09. 2012. 23 gadu vecumā.

Patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

SVECĪŠU VAKARI

**Ļaudonas pagasta
Mētrienas kapos**

29. septembrī plkst.16.30

/vadīt draudzes mācītājs Valdis Stradiņš/

Pārupes kapos

29. septembrī plkst.17:30

Ļaudonas kapos

29. septembrī plkst. 18.30

/vadīt draudzes mācītājs Valdis Stradiņš/

AICINĀJUMS

Aicinājums pieteikties draudzes locekles, kas būtu gatavas uzņemties un pildīt draudzes Svētdienas skolas skolotājas pienākumus un piedalīties skolas izveides procesā.

Kristību-iesvētību mācības Ļaudonas mācītājmuižā, Kristus Augšamcelšanās kapelā, sāksies **7.oktobrī plkst. 12:00.**

Sīkāka informācija un pieteikšanās pie evaņģēlista **Guntara Agates Paegļa** (Tāl.nr. 29146912)

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426

Redaktore: Signe Smirnova. Redkolēģija: Ruta Vizāne. Redaktora tālrunis: 64823464, mob. t.: 26590186, e-pasts: laudonas.vestis@inbox.lv
Iespiests SIA MADONAS POLIGRĀFISTIS, Madonā, Saieta lauk. 2, LV 4801, Madona

Pas. Nr. 120432. Metiens 500 eks. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv

Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 10. datumam